

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 7178/26.11.2025

Biroul permanent al Senatului

Sp. 592 / 2.12.2025

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind introducerea

taxei de campare pentru pescarii amatori în Rezervația Biosferei

Delta Dunării (b592/13.11.2025)

Biroul permanent al Senatului

628 / 22.12.2025

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative privind introducerea taxei de campare pentru pescarii amatori în Rezervația Biosferei Delta Dunării (b592/13.11.2025)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 26.11.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- instituirea unei taxe de campare fără introducerea simultană a unei infrastructuri minime (spații amenajate, puncte de colectare a deșeurilor, facilități sanitare, zone de acces controlat) riscă să transforme o activitate informală într-un sistem fiscal incomplet, dificil de implementat și de controlat;
- propunerea legislativă nu este însoțită de o analiză de impact asupra capacității Administrației Rezervației Biosferei Delta Dunării (ARBDD) de a gestiona sistemul digital, nici asupra costurilor aferente monitorizării și supravegherii terenului, deși atribuțiile sale se extind considerabil.

- propunerea legislativă pare bine intenționată (vrea să reducă camparea ilegală și să ofere un cadru clar), însă în practică este problematică. Legalizarea campării „în zone autorizate” din Delta Dunării creează iluzia controlului, dar realitatea ecologică este că orice creștere a prezenței umane în habitate naturale sensibile afectează speciile, în special păsările acvatice. Delta Dunării se află deja sub presiunea braconajului, traficului intens cu bărci, turismului necontrolat, iar camparea adaugă exact tipul de impact care ar trebui redus, nu extins;
- Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării (ARBDD) nu are resurse suficiente pentru un sistem de supraveghere eficient. Faptul că se introduce o taxă nu garantează responsabilitatea, dimpotrivă, există riscul ca taxa să fie interpretată ca un „drept de acces”;
- legalizarea campării în Delta Dunării, chiar dacă ar fi limitată la „zone autorizate” și condiționată de plata unei taxe, riscă să amplifice presiunea asupra unor habitate extrem de sensibile, în condițiile în care Delta Dunării este o rezervație a biosferei, cu un echilibru fragil și cu o capacitate redusă de a suporta activități turistice dispersate. În lipsa unei infrastructuri și a unor resurse suficiente pentru monitorizarea în teren, un astfel de sistem ar crea doar iluzia controlului, în timp ce impacturile reale - deranj al faunei, poluare, degradarea vegetației și extinderea accesului uman în zone până acum ferite - ar fi dificil de prevenit. Camparea, prin natura ei, este o activitate intruzivă, iar taxarea acesteia nu compensează riscurile ecologice, ci, dimpotrivă, poate genera percepția că plata oferă un „drept de utilizare” al spațiilor naturale. Protecția eficientă ar trebui să se bazeze pe menținerea și îmbunătățirea unor locații strict delimitate și amenajate pentru campare, nu pe extinderea posibilităților de campare în arii naturale vulnerabile, astfel încât impactul să rămână controlabil și compatibil cu statutul de rezervație a biosferei.
- propunerea legislativă inversează rolul unei arii protejate, fiscalizând un comportament problematic în loc să îl prevină;
- inițiativa pornește de la premisa că pescarii amatori campează deja „ilegal” și că o taxă ar transforma situația într-una „reglementată și controlată” Într-o arie naturală cu regim strict de protecție, primul instrument trebuie să fie limitarea presiunii și controlul ferm al accesului, nu transformarea campării într-un serviciu plătit. Prin simpla instituire a unei taxe, actul creează un stimulent de utilizare, de tipul „plătești, deci ai un drept practic de a campa”, ceea ce poate duce la creșterea volumului de campare, inclusiv în zone fragile. Propunerea legislativă nu construiește un cadru de conservare, ci un cadru de monetizare;

- nu sunt definite criteriile reale de protecție, sintagma „zone autorizate” rămânând o formulare generală;
- la art. 4 se arată că Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării va delimita zonele de campare „în funcție de capacitatea de suport a mediului și gradul de protecție al habitatelor”, fără criterii minime, indicatori, proceduri sau limite clare. În lipsa acestor repere în propunerea legislativă, delimitarea devine complet discreționară și vulnerabilă la presiuni economice și politice. Pentru o rezervație biosferă, un astfel de regim trebuie să fie predictibil, transparent și fundamentat științific;
- mecanismul de control și sancțiune este vag, iar obligațiile sunt greu verificabile;
- la art. 3 se enumeră obligații generale (păstrarea curățeniei, evitarea modificării mediului, liniștea, colectarea deșeurilor), iar la alin. (2) se menționează anularea autorizației și sancțiuni contravenționale „prevăzute de lege”, fără detalii;
- într-un context cu resurse limitate de control în teren, aceste obligații rămân declarative, iar lipsa unei proceduri de constatare, monitorizare și sancționare, face ca sistemul să fie greu de aplicat uniform. Rezultatul ar fi probabil conformarea selectivă și conflict direct cu obiectivele de conservare;
- motivația economică este supra-accentuată și substituie analiza de impact reală asupra mediului;
- în expunerea de motive se menționează „Impact asupra mediului: pozitiv - camparea devine controlată, monitorizată și responsabilizată”, „Impact bugetar: venituri suplimentare la bugetul ARBDD, fără costuri majore de Implementare”, dar propunerea legislativă nu arată ce infrastructură trebuie creată pentru a monitoriza, gestiona deșeurile, ghida fluxurile de campare și interveni rapid în caz de degradare. Fără aceste elemente, promisiunea de impact pozitiv nu este susținută de conținutul normativ;
- propunerea legislativă intră în conflict cu obiectul de reglementare a Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările și completările ulterioare. Sunt astfel încălcate prevederile art. 14 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care arată că reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ.

Președinte,
Sterică FUDULEA

